

гледна точка. Що се касае до названието на тази псевдохармонична формула, по наше мнение, нямаме достатъчно основание при тази нейна същност да ѝ даваме специално название, особено пък такова, което съвпада с названието на друга една формула.

III

В заключение, обобщавайки казаното до тук, считаме, че могат да бъдат направени следните изводи:

1. Класификацията на показателите от разглеждания вид на „преки“ и „обратни“ не е убедително обоснована и обосновима. Нещо повече, по-нататъшното логическо развитие на същността на тази класификация би довело до положението, че, според позицията, от която се разглежда всеки един от тези показатели, той е и „пряк“ и „обратен“. Оттук използването на хармоничната форма за осредняване на показатели от този вид, когато те биват разглеждани като „обратни“, довежда до резултат, различен от този, който получаваме при аритметичното осредняване на същите показатели, разглеждани като „преки“. Тъй като получаването на две числени значения за един и същи своден показател, имащ формата на средна величина, е очевидно неправилно, то и използването на средната хармонична при „обратните“ показатели от този вид е също така неправилно. Що се касае до запазване реципрочността между числените значения на сводните показатели от дадена двойка, това може да бъде постигнато направо чрез изчисляване и при двата показателя на претеглена средна аритметична при съответните тегла.

2. Формулите за претеглена средна хармонична при тегла x, w са псевдохармонични. По същество те представляват само „неявни“ форми на формулата за претеглена средна аритметична при тегла действителните носители на признака — w . Практическите преимущества на тези псевдохармонични формули са съмнителни.